

ARGUMENTUM

news opinion analysis

**“PA UKRAINËN,
PËR UKRAINËN...**

**Lojërat e fuqive të
mëdha përcaktojnë
trajektoren e re globale”**

- Arrestohet me vendim
të SPAK kryebashkiaku i
Tiranës Erion Veliaj

- Aleanca Euro – Atlantike
në rrezik!

- Kush është Friedrich Merz
kancelari i ri Gjermanisë?!

Të dashur lexues dhe ndjekës të Argumentum.al,

Argumentum.al tashmë nga muaji prill 2022 vjen në versionin e një reviste të përmuajshme politike-diplomatike të cilën mund ta shfletoni online.

Ky botim mujor ofron një kombinim të qartë të lajmeve në vend, rajon dhe botë, si dhe opinioneve dhe analizave për ngjarjet e zhvilluara përgjatë një muaji. Duke falënderuar secilin prej jush për vëmendjen dhe besimin ndaj medias tonë, ju premtojmë që do të vijojmë të sjellim për ju analizat objektive mbi zhvillimet kryesore në Vend, Rajon, Europë dhe në Botë.

Argumentum.al përpiqet të jetë burim autoritar i gazetarisë me analiza dhe komente mbi marrëdhëniet ndërkombëtare,

politikën botërore dhe një gamë të gjerë çështjesh me rëndësi globale duke sjelle materiale ekskluzive. Kjo falë edhe kontributit të disa prej emrave të njohur të politikës dhe publicistikës shqiptare dhe bashkëpunorëve të tjerë vendas dhe të huaj. Në të njëjtën kohë Argumentum.al është e hapur për komente e mendime të lexuesve të saj.

Lexoni falas mbi çështjet e brendshme dhe ndërkombëtare në revisten Argumentum.al në shqip dhe anglisht!

“Argumentum”, një proces intelektual ...

Marjana DODA
Kryeredaktore

Përmbajtja

03 SHQIPËRI

- Arrestohet me vendim të SPAK kryebashkiaku i Tiranës Erion Veliaj.

04 JO VETEM LAJMI

- Kosova feston 17 vjetorin e pavarësisë!

06 OP/ED

- “Pa Ukrainën, për Ukrainën...lojërat e fuqive të mëdha përcaktojnë trajektoren e re globale”- *Nga Marjana DODA*

10 EKONOMI

- Banka Botërore miraton 120 milionë dollarë për të mbështetur reformat në Shqipëri.

11 JO VETEM LAJMI

- Kush është Friedrich Merz që do drejtojë tani Gjermaninë?!

13 REALPOLITIK

- Europa shtrëngon rradhët! Aleanca Euro – Atlantike në rrezik! SHBA-1945!! Duam Paqe, jo Pushtim!

15 RAJON

- Zgjedhjet parlamentare në Kosovë/ Kush, sa vota mori?
- Mickoski në Uashington: Evropa duhet të jetë parimore dhe jo me standarde të dyfishta.

- Begaj-Milatović: Projekte të përbashkëta në zonat ndërkufitare me Malin e Zi.

20 BOTA

- SHBA–Takim i tensionuar Trump-Zelensky në Shtëpinë e Bardhë.

ENGLISH EDITION

22 ENGLISH TOP NEWS

- The Munich Security Conference and the future of Transatlantic relations. - *By Giuseppe Spatafora*

24 IN FOCUS

- The Road to Prosperity. - *Radosław Sikorski*

26 REALPOLITIK

- Europe tightens the ranks! The Euro-Atlantic Alliance in danger! USA-1945!! A true Peace, not new occupation!

28 BALKAN OVERVIEW

- Serbia's Protests Are a Call Against Kleptocracy – The EU Must Seize the Opportunity.

- Kosovo PM dismisses criticism by Trump envoy, claims U.S.-Kosovo relations never better.

31 GLOBAL

- Polish premier says forced surrender of Ukraine would be surrender of ‘entire Western community’.

Arrestohet me vendim të SPAK kryebashkiaku i Tiranës Erion Veliaj

Kryetari i bashkisë së Tiranës, Erion Veliaj është shoqëruar sot nga prokurorët e Byrosë Kombëtare të Hetimit, të cilët me urdhër të Prokurorisë së Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (SPAK) i kanë paraqitur Veliajt masën e sigurisë.

Sipas medieve, ndaj kryetarit të bashkisë së Tiranës është caktuar masa “arrest me burg”. Erion Veliaj është dërguar në bllokun e Sigurisë “Mine Peza”, ndërkohë që pritet të shoqërohet në ambientet e Drejtorisë së Policisë së Tiranës.

Kryebashkiaku Veliaj akuzohet për korrupsion pasiv dhe pastrim parash, ndërsa pritet njoftim zyrtar nga Prokuroria e Posaçme Antikorrupsion. Masa për të është caktuar nga gjyqtari Erjon Bani.

Masa “arrest shtëpie” është caktuar edhe për bashkëshorten e Veliajt, Ajola Xoxën. Ndërsa në detyrim paraqitje janë vendosur Gentian Sula, Meriman Palushi, Fatmir Bektashi, Sokol Kryeziu dhe Shkëlqim Fusha.

Kryetari i bashkisë së Tiranës, është paraqi-

tur disa herë në Prokurorinë e Posaçme Antikorrupsion.

Akuza e SPAK bazohet mbi kallëzimin e personit anonim, Nesti Angoni. Kallëzimi u dërgua me postë në SPAK. Nisur nga kjo u regjistrua dosja në hetim por nuk ishte regjistruar emri i kryebashkiakut si person nën hetim.

Në dhjetor 2024 Kryebashkiaku i Tiranës dëshmoi para agentëve të BKH-së si person që kishte në lidhje me veprën penale të korrupsionit pasiv, ndërkohë që kishte nisur dhe hetim pasuror. Edhe familjarët e tij janë marrë në pyetje si persona që kanë dijeni.

Më 6 dhjetor 2024 SPAK sekuestroi telefonin e bashkëshortes së tij, Ajola Xoxa. Me vendim të GJKKO kontrole u kryen dhe në studion ‘Harabel’ tek ish-Blloku ku u sekuestruan dhe dokumente që kanë të bëjnë me hetimet e nisura nga prokurori Ols Dado, në lidhje me pasurinë e Erion Veliajt dhe familjarëve të tij. Ndërsa i është ushtruar kontroll dhe në banesën e vëllait të Erion Velisë.

KOSOVA FESTON

17 VJETORIN E PAVARËSISË!

“Nën ritmin e hapave të këmbëve të ushtarëve e policëve tanë sot dëgjojmë hapat e luftëtarëve të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, por edhe hapat e rrugës sonë të përbashkët me Shtetet e Bashkuara të Amerikës dhe vendet e NATO-s të nisur me 1999 por e cila do të vazhdojë deri në anëtarësimin e Kosovës në NATO dhe Bashkimin Evropian”.

Parakalimi i trupave të Forcës së Sigurisë dhe Policisë së Kosovës, ngritja e flamurit shtetëror si dhe veprimtari të tjera ishin pjesë e shënimeve për nder të 17 vjetorit të pavarësisë së Kosovës. Udhëheqësit e Kosovës rithekuan sakrificën e popullit dhe mbështetjen e aleatëve si thelbësore në shënimin e kësaj dite. “Përkulemi me respekt të thellë për familjen Jashari dhe të gjithë dëshmorët e kombit, të gjithë dëshmorët e Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës e martirët që e bënë këtë ditë të mundshme me sakrificën e tyre të jashtëzakonshme. Historia jonë nuk do të ishte e njëjtë pa mbështetjen

e aleatëve tanë, falenderimi ynë i përjetshëm shkon për Shtetet e Bashkuara të Amerikës, për NATO-n, për shtetet evropiane dhe demokracitë gjithandej botës sikur për të gjithë miqtë ndërkombëtarë që qëndruan me ne në momentet më të vështira dhe na ndihmuan që ta bëjmë të mundur lirinë dhe pavarësinë”, tha presidentja e Kosovës, Vjosa Osmani.

“Nën ritmin e hapave të këmbëve të ushtarëve e policëve tanë sot dëgjojmë hapat e luftëtarëve të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, por edhe hapat e rrugës sonë të përbashkët me Shtetet e Bashkuara të Amerikës dhe vendet e NATO-s të nisur me 1999

por e cila do të vazhdojë deri në anëtarësimin e Kosovës në NATO dhe Bashkimin Evropian”, tha kryeministri i Kosovës, Albin Kurti.

Përvjetori i shtatëmbëdhjetë i pavarësisë e gjen Kosovën në një periudhë të paqartësive e mundësive të hapura për formimin e qeverisë së re të vendit, pas zgjedhjeve parlamentare të nëntë shkurtit.

Vëzhguesit thonë se skenarët e mundshëm të formimit të qeverisë së re që përfshijnë lëvizjen Vetëvendosje me pakicat joserbe apo partitë opozitare të bashkuara, nuk ofrojnë fuqinë e duhur vendimmarrëse përballë sfidave të shumta që e presin

vendin në planin e brendshëm dhe të jashtëm.

Krahas sfidave si përmirësimi i gjendjes ekonomike, arsimit dhe shërbimeve shëndetësore dhe luftimi i varfërisë, në planin e jashtëm qeveria e re do të përballet me dialogun për normalizimin e marrëdhënieve me Serbinë dhe me përpjekjet për ripërtëritjen e marrëdhënieve me fuqitë perëndimore, të cilat e kanë kritikuar qeverinë e Kryeministrit Kurti për veprimet e saj në veriu të Kosovës të banuar me shumicë serbe.

Presidenti amerikan, Donald Trump në një mesazh urimi për Presidenten Vjosa Osmani, me rastin e shtatëmbëdhjetë vjetorit të Pavarësisë së Kosovës, tha se lidhjet midis popujve të të dyja vendeve janë të forta dhe se pret zgjerimin e tyre duke theksuar se “Shtetet e Bashkuara presin të ndërtojnë një marrëdhënie më produktive me qeverinë e Kosovës në vazhdim të vitit”.

Sekretari amerikan i Shtetit Marko Rubio uroi Kosovën në përvjetorin e pavarësisë, duke theksuar se ky është një rast për të reflektuar mbi qëndrueshmërinë, vendosmërinë dhe aspiratat e popullit të Kosovës.

Sekretari Rubio tha në mesazhin e urimit se Shtetet e Bashkuara e kanë mbështetur me krenari rrugëtimin e Kosovës për t’u bërë një vend sovran, demokratik, shumë etnik dhe i begatë.

Ai tha se paqja rajonale, siguria dhe zhvillimi ekonomik mbeten thelbësore për prosperitetin e qëndrueshëm të Kosovës.

Richard Grenell uron Kosovën – Mbajtja e Hashim Thaçit në Hagë është padrejtësi

I dërguari i Presidentit Trump

për misione të posaçme, Richard Grenell uroi siç tha të gjithë miqtë në Kosovë për 17 vjetorin e pavarësisë.

Në një postim në rrjetet sociale, zoti Grenell tha se megjithatë, ky moment historik është lënë nën hije nga një padrejtësi e rëndë. “Babai themelues i shtetësisë së Kosovës, presidenti Hashim Thaçi, duhet të festojë sot në Prishtinë – jo prapa grilave në Hagë”.

Ai shkroi se evropianët nuk kanë arritur të veprojnë siç u shpreh kundër kësaj padrejtësie në pesë vitet e fundit dhe se institucionet shtetërore të Kosovës kanë dështuar të ndërmarrin veprimet e nevojshme ligjore për t’i dhënë fund kësaj padrejtësie për shkak të politikës.

“Ky burgim i padrejtë duhet të marrë fund”, tha zoti Grenell.

Udhëheqës të vendeve të ndryshme si Franca, Gjermania, Italia dhe të tjerë në urimet e tyre u zotuan për mbështetjen e Kosovës në përparimin drejt integritetit euroatlantik, fuqizimin e demokracisë si dhe qëndrueshmërisë në rajon, duke vënë theksin te normalizimi i plotë i marrëdhënieve me Serbinë si diçka thelbësore në këtë proces.

Kosova shpalli pavarësinë e saj më 17 shkurt të vitit 2008, nëntë vjet pasi ndërhyrja e NATO-s i dha fund luftës gati dyvjeçare që la pas vetes mbi dhjetë mijë të vrarë dhe mijëra të zhdukur. Pavarësia e saj është njohur nga më shumë se 100 vende të botës, ndërsa vazhdon të kundërshtohet nga Serbia me mbështetjen e Ruisë dhe Kinës.

“PA UKRAINËN, PËR UKRAINËN...”

Lojërat e fuqive të mëdha përcaktojnë trajektoren e re globale”

NGA MARJANA DODA

N donëse Vladimir Putin nuk e fitoi luftën për tre ditë...ai qartazi po e fiton atë pas tre vitesh...por me kosto shumë herë më të larta jo vetëm për Ukrainën, por tashmë dhe për vetë Europën.

Pas tre vitesh rezistence ndaj agresionit rus, Ukraina po përjeton një nga periudhat më sfiduese; humbjen e mbështetjes së pakufizuar nga SHBA-të, humbje territoriale dhe materiale, si dhe një pasiguri të re që shfaqet në horizont. Kjo pasiguri shtohet dhe nga dyshimet që ka Evropa për sigurinë e saj përballë një rendi të ri botëror.

Lufta e Rusisë në Ukrainë ka sjellë një ristrukturim të rëndësishëm të marrëdhënieve ndërkombëtare, duke pasur ndikim të drejtpërdrejtë në politikën,

ekonominë dhe sigurinë globale. Konflikti thelloi ndarjen mes shteteve perëndimore dhe Rusisë, duke forcuar aleancat si NATO dhe Bashkimin Evropian.

Kjo u nënvizua në vitin e parë të luftës së Rusisë ndaj Ukrainës, por këto aleanca janë tronditur pas ardhjes së Presidentit Trump në Shtëpinë e Bardhë. Trump duket se po ravijizon marrëdhëniet me Bashkimin Evropian. Ndërsa me Ukrainën ai duket se po imponon kushtet për paqe...kësaj here jo ndaj Rusisë por këto kushtëzime i drejtohen pikërisht vendit të sulmuar, Ukrainës.

Ukraina vërtetë po ndryshon jo vetëm hartën politike, por gjithashtu po riformaton dinamikën ekonomike dhe strategjike të një bote që po kalon nëpër transformime të shpejta dhe të thella. Bota po ndryshon para

Ukraina vërtetë po ndryshon jo vetëm hartën politike, por gjithashtu po riformaton dinamikën ekonomike dhe strategjike të një bote që po kalon nëpër transformime të shpejta dhe të thella. Bota po ndryshon para syve tanë! Megjithatë, në këtë periudhë të pasigurt dhe të turbullt, duket se fuqitë e mëdha, për shkak të interesave të tyre gjeopolitike, janë të gatshme të lënë Ukrainën të vetme, madje duket se dy nga fuqitë e mëdha globale janë bërë bashkë për ta coptuar Ukrainën.

syve tanë! Megjithatë, në këtë periudhë të pasigurt dhe të turbullt, duket se fuqitë e mëdha, për shkak të interesave të tyre gjeopolitike, janë të gatshme të lënë Ukrainën të vetme, madje duket se dy nga fuqitë e mëdha globale janë bërë bashkë për ta coptuar Ukrainën.

Por le të flasim fillimisht për atë çfarë ndodhi më 24 Shkurt 2022;

Më 24 shkurt 2022, Rusia nisi një pushtim të gjerë të Ukrainës, një vend fqinj në jugperëndim, duke shënuar një përshkallëzim të madh të konfliktit të vazhdueshëm ruso-ukrainas që kishte filluar në vitin 2014. Ky pushtim u pasua nga një rritje të vazhdueshme të aktiviteteve ushtarake ruse dhe nga një krizë që kishte nisur në fillim të vitit 2021, gjatë së cilës presidenti rus Vladimir Putin kritikoi zgjerimin e NATO-s pas vitit

1997, duke e cilësuar atë si një kërcënim për sigurinë e Rusisë. Ai gjithashtu kërkoi që Ukraina të ndalohej ligjërisht të bashkohen me aleancën euroatlantike. Disa ditë përpara pushtimit, Rusia njohu zyrtarisht dy shtete të vetëshpallura brenda kufijve të Ukrainës: Republikën Popullore të Donetskut dhe Republikën Popullore të Luhanskut. Më 21 shkurt, Forcat e Armatosura Ruse hynë në rajonin e Donbasit në Ukrainën lindore. Më 22 shkurt, Këshilli i Federatës Ruse miratoi një vendim që autorizonte përdorimin e forcës ushtarake jashtë kufijve të Rusisë.

Më 24 shkurt, Putin shpalli “operacionin special ushtarak” në Ukrainën lindore; pak minuta më vonë, sulmet me raketa filluan në të gjithë Ukrainën, përfshirë kryeqytetin Kiev.

Ukraina vendosi ligjin ushtarak, tha presidenti Volodymyr Zelensky në një fjalim të improvizuar video që ai publikoi në Facebook. Zelensky tha gjithashtu se ai zhvilloi një telefonatë me presidentin amerikan Joe Biden. “Shtetet e Bashkuara tashmë kanë filluar të konsolidojnë mbështetjen ndërkombëtare”, theksoi në atë kohë presidenti i Ukrainës.

Kështu, pushtimi i Ukrainës nga Rusia më 24 shkurt 2022 shënoi një moment të rëndësishëm në historinë e marrëdhënieve ndërkombëtare, duke pasur pasojë të thella për sigurinë evropiane dhe për sistemin e rendit botëror pas Luftës së Dytë Botërore. Sot, ndërsa shënohen tre vite që prej fillimit të këtij konflikti, të cilin Rusia e konsideron një “operacion special ushtarak” dhe Perëndimi e trajton

si agresion, dinamika e luftës ka sjellë kthesa të papritura dhe pasoja që nuk kufizohen vetëm në Ukrainë, por që janë shtrirë në nivel global, duke ndikuar edhe në marrëdhëniet mes fuqive të mëdha dhe duke krijuar pasiguri për të ardhmen e kontinentit europian

“Fuqitë e mëdha bëhen bashkë dhe kundër Ukrainës”

Presidenti rus Vladimir Putin dhe Presidenti i SHBA-së Joe Biden u takuan në Gjenevë në vitin 2021, në një moment kyç të marrëdhënieve ndërkombëtare, ku çështja e Ukrainës ishte një nga temat kryesore të diskutimit. Diskutimi për situatën e Ukrainës, por pa përfshirjen e një delegacioni ukrainas, shkaktoi shqetësim dhe pakënaqësi në qeverinë e Kievit. Ukraina u ndje e lënë mënjanë në një çështje kaq të rëndësishme që prekte drejtpërdrejt sigurinë dhe integritetin e saj territorial.

Megjithatë, presidenti i SHBA, Joe Biden, e siguroi udhëheqjen ukrainase se Shtetet e Bashkuara ishin plotësisht të angazhuara për mbështetje ndaj Ukrainës

dhe se do të vazhdonin të ishin aleatë të fuqishëm, veçanërisht në lidhje me mbrojtjen e sovranitetit të saj dhe në përballimin e kërcënimeve të mundshme nga Rusia. Ky angazhim u shoqërua me garancitë e vazhdueshme të mbështetjes për Ukrainën në fushën diplomatike, ushtarake dhe ekonomike.

SHBA dhe Europa u angazhuan çdo ditë me kërcënime dhe ultimatumet ndaj Rusisë, duke e paralajmëruar që të mos nisë një agresion ushtarak ndaj Ukrainës. Megjithatë, duket se nuk pati një vullnet të mjaftueshëm diplomatik për të gjetur një zgjidhje paqësore për situatën.

Presidenti i Ukrainës, një lider i pazakontë në politikë dhe diplomaci, dhe një ish-komedian, u gjet përpara spektatorëve më të mëdhenj në botë dhe nuk hezitoi të fillonte shfaqjen e tij teatrale.

Institucionet më të rëndësishme ndërkombëtare u hapën për të, dhe ai u shfaq si heroi që po shpëtonte Europën, si ai që po ndryshonte botën. Ndërkohë,

shtëpia e tij, Ukraina, po digjej. Ai, në fakt, po luante rolin e tij të vërtetë, duke ecur me siguri mbi tapetin e kuq të shtruar në nder të tij. Por, në vend të një kostumi formal, ai ishte veshur me një bluzë ushtarake, si të ishte duke ardhur drejtpërdrejt nga fronti i luftës. Ai shtrëngoi duar me udhëheqësit më të fuqishëm të botës dhe u prit me nderime të mëdha në çdo vend që vizitoi. Por, mes gjithë atij respekti dhe lavdërimit, ai harroi për momentin nga ishte nisur dhe pse po e bënte këtë udhëtim.

Thirrja e tij për armatime, mjete ushtarake, armë dhe avionë, në vend të një thirrjeje për paqe, e mbuloi çdo zë tjetër dhe sfumoi çdo mundësi për tu ulur në tryezën e bisedimeve.

Edhe vetë Papa Françesku ka dënuar thirrjet për armatim dhe eskalim të konfliktit në Ukrainë. Ai ka apeluar disa herë për paqe dhe përpjekje diplomatike për të gjetur një zgjidhje paqësore për luftën, duke theksuar pasojat shkatërruese që ka kjo luftë për popullin ukrainas dhe ata që po vuajnë nga tërmetet e saj. Papa ka shprehur shqetësimin për mënyrën se si armatimi ka rritur tensionet dhe ka theksuar rëndësinë e një qasjeje më

paqësore dhe të qëndrueshme për të arritur një marrëveshje. Për këto thirrje, disa zëra diplomatikë, analitikë dhe mediatikë e kanë kritikuar atë, madje duke e akuzuar për “blasfemi”, me pretendimin se ai po mbështet Rusinë me deklaratat e tij.

Që në fillim të këtij konflikti, u bë e qartë që Rusia dhe Putin nuk duhet të fitojnë. Ndaj, në vend që të ulen në bisedime, ata furnizuan me lloj-lloj armatimesh, tanke, avionë, paketa sanksionesh kundër Rusisë, etj...duke rritur oreksin rus për më shumë sulme, më shumë aneksime, ndërkohë që bota vetëm po shikonte se si po shembej rendësia dhe përgjegjësia e saj globale.

Nuk mund të themi se ishte një lajthitje e Zelenskit, te guxonte të perballej me “ariun” rus por rrahja e shpatullave dhe garancitë e dhëna nga SHBA dhe Europa bënë që Zelensky të ecte i qetë, me bindjen se ai do të ishte arkitekti i një bote të re.

Në këndvështrimin tim, Zelensky e kishte humbur luftën menjëherë pas sirenavë të para të alarmit që njoftuan raketat e para nga Rusia drejt Kievit. Me të drejtë, Zelensky iu drejtua amerikanëve me fjalët: “Na lini ne të flasim me Putinin. Ne e

njohim njëri-tjetrin.”

Por ishte e qartë që vendimet për Ukrainën nuk merreshin nga Ukraina, por nga Uashingtoni.

Një rast tjetër ishte vetëm pak ditë para pushtimit zyrtar të Rusisë në Ukrainë. Ishte po Zelensky ai që bëri thirrje për të mos krijuar panik nga SHBA, pasi Rusia nuk do ta pushtonte Ukrainën. Por reagimi i ashpër nga SHBA bëri që Zelensky të zmbrapset nga retorika të tilla. Këto janë dy momente që tregojnë qartazi se Zelensky nuk dinte se çfarë po bënte.

E pra, vendimet që janë marrë për Ukrainën dhe në emër të Ukrainës, pa prezencën e saj, janë parë që në fillim të këtij agresioni. Sot, Ukraina shpreh pakënaqësinë e saj, pasi negociatat për paqe po zhvillohen gjithashtu pa përfshirjen e saj të drejtpërdrejtë.

SHBA-ja, e cila i dha të gjitha garancitë se Ukraina do të fitonte këtë luftë, duket se nuk është më në krah të saj. Presidenti Trump ka një qasje tjetër ndaj këtij konflikti dhe administrata e tij po e sulmon Zelenskin, duke e quajtur atë një lider të paligjshëm që drejton vendin.

Personalisht duhet ta theksoj

Ukraina vërtet u përfol si arsyeja e ndryshimit të rendit të ri botëror, por askush nuk e parashikoi se ajo do të bëhej pikërisht viktimë e këtij rendi. E pikërisht linjëzimi i SHBA-së dhe Rusisë në OKB, në përvjetorin e tretë të luftës në Ukrainë, ku sulmet ndaj saj ende nuk kanë pushuar, tregon qartë se Ukraina dhe populli ukrainas janë dominoja e parë që bie përballë rendit të ri botëror.

se e kam parë me skepticizëm nisjen dhe zhvillimin e këtij konflikti. Pa dyshim, e dënoj agresionin ushtarak të Rusisë ndaj Ukrainës, sepse ky është një sulm ndaj një vendi sovran. Por, njëkohësisht, kam kritikuar faktin që nuk u morën hapa të mjaftueshëm për të nisur një dialog dhe për të kërkuar një zgjidhje diplomatike mes dy shteteve të Europës Lindore. Në vend që të përpiqeshin të arritnin një marrëveshje paqësore, u morën vetëm masa si sanksionet, kërcënimet dhe ultimatumet, por përpjekje serioze për bisedime nuk pati aspak.

Por ndërsa jemi në përvjetorin e tretë të kësaj lufte, dhe pas disa qëndrimeve aspak diplomatike e aq më tepër miqësore nga Presidenti i ri i SHBA-ve, sot ndodhem në anën e Zelenskit, ose më saktë, në mbështetje të popullit ukrainas, të cilët janë viktimë të një loje të dy fuqive globale. Ata u sakrifkuan, u vranë, u dëbuan dhe ende jetojnë nën frikën dhe pasigurinë për jetët e tyre.

Në këtë moment, mënyra si po trajtohet Zelenski dhe kritikën që i drejtohen Evropës – e cila gjithmonë ka qenë “oborri i pasmë” i politikës së jashtme amerikane, duke zbatuar çdo

kërkesë të aleatit të saj besnik strategjik – tregon se ndodhemi në mes të një loje të madhe gjeopolitike.

Kështu, aderimi i Ukrainës në NATO u paraqit si një pretekst për të forcuar sigurinë e krahut lindor të Evropës, por në të vërtetë, sot ajo përballë jo me “armikun” rus, por me aleatët e saj përëndimorë.

Por nëse Ukraina nuk antarësohet në NATO (shkaku i nisjes së kësaj lufte), atëherë, përse u bë kjo luftë në Europë?

Lufta në Ukrainë nisi për Ukrainën pa ukrainasit, ndërkohë që po diskutohet për paqen e tyre po pa praninë e tyre. Po, kush do të paguajë për qindra mijëra viktimë, miliona refugjatë që janë sot në dyert e Evropës? Kush do të marrë përsipër shkatërrimin e Ukrainës dhe pasojat që ajo ka, përfshirë dhe prishjen e aleancave me Rusinë, duke pasur parasysh se e gjithë Evropa u rreshtua në mbështetje të Ukrainës?

Sot, Ukraina po akuzohet si nxitëse dhe shkaktare e luftës trevjeçare, ndërkohë që fajtorët e vërtetë janë ata që e tërhoqën në këtë luftë. Janë ata që e armatosën, ata që i shtruan tapetin e kuq Zelenskit, duke i premtuar

aderimin në NATO dhe Bashkimin Evropian. Janë ata që e dërguan në theror dhe tani lajnë duart si “Ponci Pilat.” E pra, nëse duhet patjetër të drejtojmë gishtin ndaj një fajtori, kjo është Amerika.

Le të jemi të qartë, paqja është thelbësore, dhe ndaj saj nuk duhet hequr dorë në asnjë moment. Por revolta ime ka të bëjë me mungesën e vullnetit për tu angazhuar në bisedime dhe marrëveshje diplomatike para 24 shkurtit 2022.

Sot padiskutim, prioriteti kryesor është paqja, rindërtimi dhe rikthimi i miliona refugjatëve në shtëpitë e tyre në Ukrainë. Gjithashtu thelbësore që të ruhet stabiliteti politik dhe ekonomik në vend, për të siguruar një të ardhme të qëndrueshme dhe të sigurt për popullin ukrainas por pa coptuar Ukrainën.

Jemi të bllokuar në një lojë të dy fuqive të mëdha, që për dekada kanë qenë antagonistë të njëra-tjetrës, por duket se ato dy shtete e kuptojnë njëra-tjetrën mirë. Sikurse me administratën Biden, që “u dakordua për përplasjen e madhe në Ukrainë”, po ashtu edhe tani me administratën Trump, po dakordohen për ndarjen e përfitimeve në kurriz të Ukrainës dhe Europës.

Ukraina vërtet u përfol si arsyeja e ndryshimit të rendit të ri botëror, por askush nuk e parashikoi se ajo do të bëhej pikërisht viktimë e këtij rendi. E pikërisht linjëzimi i SHBA-së dhe Rusisë në OKB, në përvjetorin e tretë të luftës në Ukrainë, ku sulmet ndaj saj ende nuk kanë pushuar, tregon qartë se Ukraina dhe populli ukrainas janë dominoja e parë që bie përballë rendit të ri botëror.

Banka Botërore miraton 120 milionë dollarë për të mbështetur reformat në Shqipëri

Bordi i Drejtorëve Ekzekutivë të Bankës Botërore miratoi Programin e Dytë të Politikave për Qëndrueshmëri dhe Zhvillim të Gjellbër (DPL), me një financim prej 120 milionë usd për forcimin e qëndrueshmërisë fiskale dhe nxitjen e zhvillimit të qëndrueshëm në Shqipëri.

Ky është financimi i dytë i një serie prej dy fazash që ndihmon vendin të përmirësojë qëndrueshmërinë fiskale dhe atë mjedisore.

BB bën të ditur se, Programi i ri do të mbështesë Shqipërinë në tri fusha kryesore reformash, të cilat synojnë:

Forcimin e hapësirave fiskale, përfshirë përmirësimin e administrimit të taksave dhe raportimit të ndërmarrjeve shtetërore mbi rreziqet e mundshme sociale dhe mjedisore.

Zgjerimin e tregut të energjisë, duke nxitur burimet e rinovueshme dhe rritjen e efikasitetit të energjisë.

Mbrojtjen e mjedisit dhe uljen e emetimeve të karbonit.

Ky program është në përputhje me Kuadrin e Partneritetit të Vendit për periudhën 2023-2027, çka përforcon angazhimin e Bankës Botërore për zhvillimin e qëndrueshëm të Shqipërisë dhe përmirësimin e cilësisë së jetës për qytetarët e saj.

“Paketa e reformave që mbështesim përmes këtij programi synon të forcojë perspektivat e zhvillimit të Shqipërisë,” tha Richard Record, Menaxheri në detyrë i

Bankës Botërore për Shqipërinë. “Ky financim do ta ndihmojë vendin të adresojë sfidat kryesore në sektorin e energjisë si dhe të rrisë aftësinë e qeverisë

për të menaxhuar rreziqet fiskale dhe për të mbështetur më mirë shtresat në nevojë të popullsisë”, theksoi ai.

“Programi reflekton aspiratat e Shqipërisë për anëtarësim në Bashkimin Evropian, Programin e Reformave Ekonomike 2024-2026 dhe angazhimet ndërkombëtare të vendit për klimën. Masat kryesore përfshijnë forcimin e qëndrueshmërisë fiskale, përmirësimin e sistemit të ndihmës sociale dhe nxitjen e reformave në sektorin e energjisë.

Kuadri i politikave makroekonomike të Shqipërisë mbetet i qëndrueshëm, i karakterizuar nga deficit fiskali menaxhueshëm, borxh publik në rënie, politikë monetare e qëndrueshme e mbështetur nga masa dhe mbikëqyrje e kujdesshme”, thekson BB në njoftimin për shtyp publikuar në faqen zyrtare të BB.

“Programi reflekton aspiratat e Shqipërisë për anëtarësim në Bashkimin Evropian, Programin e Reformave Ekonomike 2024-2026 dhe angazhimet ndërkombëtare të vendit për klimën. Masat kryesore përfshijnë forcimin e qëndrueshmërisë fiskale, përmirësimin e sistemit të ndihmës sociale dhe nxitjen e reformave në sektorin e energjisë.

Kush është Friedrich Merz që do të drejtojë tani Gjermaninë?!

FRIEDRICH MERZ, një ish-bankier që nuk ka qenë kurrë ministër i ndonjë qeverie gjermane, duket pothuajse e sigurt se do të jetë kancelari i ardhshëm pasi aleanca e tij konservatore CDU/CSU fitoi shumicën e votave në zgjedhjet vendimtare federale të së dielës. Gjatë fushatës, vendimi i tij për të bashkuar votat në parlament me ekstremin e djathtë shënoi një kthesë historike dhe shumë të diskutueshme, edhe pse ai ka këmbëngulur disa herë se nuk do ta thyente kurrë “murin e zjarrit” të Gjermanisë (“brandmauer”) duke bërë një koalicion qeverisës me AfD-në e ekstremit të djathtë.

Megjithatë, sado testues të jetë peizazhi i brendshëm politik dhe ekonomik, shumë nga sfidat më urgjente, Merz-it mund t'i vijjnë nga jashtë Gjermanisë. Njeriu që dikur merrte lavdërime duke pretenduar se mund të thjeshtonte jetën e miliona njerëzve duke ulur taksat do të përballet me një realitet krejt më kompleks.

Merz, një aviator i shkathët dhe baba i martuar i 3 fëmijëve, gruaja e të cilit e pengoi të blinte një avion privat derisa fëmijët të dilnin nga shtëpia (tani thuhet se ka dy avionë) po shpreson të lërë gjurmë në politikën gjermane. Më poshtë është një vështrim i shkurtër i karrierës së tij.

Marrëdhëniet me SHBA

Pasi u prezantua që herët në fushatën zgjedhore si një biznesmen i vendosur, i cili ishte i pajisur mirë për të bërë

marrëveshje ballë për ballë me “tregtarin” Donald Trump, Merz u detyrua të ndryshonte qëndrimin e tij brenda pak orësh pasi presidenti i SHBA-së ktheu narrativën mbi luftën e agresionit të Rusisë ndaj Ukrainës.

Trans-atlanticisti dikur optimist mori dozën e tij të parë të real-politikës para se të fitonte detyrën e lartë. Kjo pasi retorika e tij ndryshoi shpejt për raportet me Trump. Merz nuk bëri asgjë për të fshehur tronditjen e tij pas deklaratave të Trump që fajësonte Ukrainën për luftën. Merz e quajti atë “një përmbyse klasike e rrëfimit autor-viktime”.

“Kështu e ka paraqitur Putini prej vitesh dhe singlerisht jam disi i tronditur që Donald Trump tani e ka bërë të tijën”, – tha ai, duke iu referuar Trump si “një admirues i sistemeve autokratike”.

Të biesh pre e emocioneve, tha ai, nuk do ta çonte Evropën askund. “E vetmja gjë që mund të bëjmë, nëse kemi një ide të ndryshme për demokracinë është që të bashkojmë vepimet tona në Evropë sa më shpejt që të jetë e mundur.” Megjithatë sfida është e madhe. Prishja brenda natës në marrëdhëniet midis Uashingtonit dhe Berlinit, e cilësuar nga Merz në terma të paqartë si një “ndarje epokale”, ka të ngjarë të bëhet elementi përcaktues i qeverisë së tij.

Me siguri kjo do të dom-

inojë në që ishte një tabaka tashmë e mbingarkuar. Si udhëheqës i ekonomisë më të madhe të Evropës, trajtimi i krizës nga ana e tij do të jetë vendimtar për mënyrën sesi kontinenti do të përballë me një rend të ri botëror.

“Është ekonomia budalla!”

Ekonomia më e madhe e Evropës ka nevojë për një rindezje. Sfidat janë të shumta, nga mbirregullimi dhe rrënimi i infrastrukturës, te kostot e larta të energjisë, mungesa kronike e specialistëve dhe plakja e popullsisë. Ka, thonë shumë gjermanë, një nevojë urgjente për investime në çdo gjë, nga mbrojtja e vendit deri te infrastruktura e tij.

Por, duke bërë këtë, ka të ngjarë që Merz të lehtësojë një rregull të mbrojtur me kushtetutë, që njihet si “frena e borxhit”, i cili për vite është përdorur nga Berlini për të pretenduar statusin e tij shumë të lavdëruar si një shembull i disiplinës fiskale.

Nën frenimin e prezantuar në 2009 nga Angela Merkel për të treguar se Gjermania ishte e përkushtuar për të balancuar llogaritë pas krocës bankare, qeverisë federale i kërkohet të kufizojë huamarrjen vjetore në 0.35% të PBB-së.

Merz mund ta rregullojë këtë dhe nga ana tjetër të çlirojë fondet e nevojshme për investime në gjithçka, nga banesat, tek infrastruktura hekurudhore, të cilat më shumë se gjysma e gjermanëve i mbështesin. Por edhe kjo nuk do të kalonte pa polemika. Në të vërtetë, ishte një mosmarrëveshje për “frenimin e borxhit” që në fund rrëzoi qeverinë e Olaf Scholz.

Ukraina

Ukraina është tashmë një “mollë e madhe sherri” në Gjermani. Ekziston një ndarje e qartë në popullatë midis atyre që besojnë se mbështetja për Kievin sjell kërcënimin e luftës më afër Gjermanisë, një preten-

dim i fuqishëm i bërë nga lëvizja “konservatore e majtë” Sahra Wagenknecht (BSW) dhe atyre që besojnë se mosmbështetja e saj dhe shfaqja e dobësisë përballë Vladimir Putinit është edhe më e rrezikshme.

Merz qartazi bën pjesë në kampin e dytë. Ai e paralajmëroi Scholz-in kundër adoptimit të “një politike qetësuese” ndaj Rusisë dhe vizitoi Kievin edhe përpara kancelarit të atëhershëm.

Gjermania është ofruesi i dytë më i madh i furnizimeve ushtarake për Ukrainën, dhe Merz e ka mbështetur me zjarr këtë, duke thënë se do të dëshironte të shkonte edhe më tej duke i ofruar Ukrainës raketa me rreze të gjatë “Taurus”. Ai gjithashtu ka të ngjarë të përballë me thirrje për të dërguar trupa gjermane në Ukrainë si pjesë e një force parandaluese ose paqeruajtëse, një diskutim që Scholz e ka përshkruar si “plotësisht të parakohshëm”.

E djathta ekstreme gjermane

Çështja se me kë do të kërkojë Merz të hyjë në koalicion dhe nëse ai do të vazhdojë të përjashtojë mundësinë e formimit të një qeverie me AfD-në e ekstremit të djathtë, është më e rëndësishmja në mendjen e elektoratit. Vendimi i Merz në janar kur sinjalizoi pranimin e thyerjes së një tabuje ndaj AfD-së për mbështetjen e një “plani 5 pikash” jo-detyrues për kontrollë më të forta kufitare ishte një pikë kthese në atë që kishte qenë një fushatë zgjedhore disi e acaruar. Që atëherë ai ka këmbëngulur vazhdimisht se një koalicion CDU-AfD nuk është në plan. Por shumë kanë frikë se një qeveri koalicioni të paqëndrueshëm dhe të përcarë do të çojë në një përsëritje të ngërçit dhe konfliktit që përcaktoi administratën fatkeqe të “semaforit” të Scholz.

Dhe frika është se kjo mund të hapë pa dashje rrugën për një koalicion CDU-AfD me një udhëheqës të ri, më pak ngurrues në zgjedhjet e ardhshme të mundshme në 2029-ën.

EUROPA SHTRËNGON RRADHËT! Aleanca Euro – Atlantike në rrezik! SHBA-1945!! Duam Paqe, jo Pushtim!

REALPOLITIK FLASH NR. 103 | 16 SHKURT – 1 MARS 2025 | EKSKLUZIVISHT PËR ARGUMENTUM

Komente “flash” mbi 4 ngjarjet kryesore diplomatike, shkurt dhe shqip, vetëm me 1000 fjalë nga analisti i njohur

DR. JORGJI KOTE *GRAND MASTER*

1.

Europa shtrëngon rradhët! Tamam kur nga të gjithë pritej një fillim i ri premtues midis SHBA-ve dhe Europë, mbas instalimit të lidiershipeve të reja në Uashington dhe në Bruksel, në dritën e zhvillimeve të reja, sidomos në Ukrainë, në prag dhe të të 3 vjetorit të agresionit rus, ndodhi ajo që nuk ishte imagjinuar.

Presidenti i sapozgjedhur Donald Trump me shumë deklarata të tij dhe bashkëpunëtorët më të ngushtë kanë sulmuar ashpër BE-në, politikat e saj dhe kanë lënë të kuptohet se ajo mund të jetë konkurente dhe kundërshtare por jo më aleate strategjike. Madje ditët e fundit Trump pohoi se BE-ja u krijua për të shtrydhur SHBA-të, diçka jo e vërtetë. Ndërkohë, SHBA-të kanë kaluar në sulm frontal kundër BE-së dhe vendeve të saj kryesore, sidomos Gjermanisë në një luftë ideologjike, politike, ekonomike dhe tregtare, duke vendosur së fundi taksa 25 për qind për importet nga BE-ja. Në këto kushte, Europa me

të drejtë po u bie kampa-nave të alarmit dhe ka nisur të shtrëngoje rradhët. Për të mbrojtur tanimë jo vetëm vlerat dhe parimet themelore, por dhe interesat, mbijetesën e vet politike, ekonomike dhe fizike! Dhe e ka filluar këtë me diplomacinë e saj të ecejakeve në Uashington, në Bruksel dhe në metropooet e tjera ndërkombëtare. E filloi Presidenti Macron që ftoi në Elizée shumë liderë kryesorë, disa ditë më parë ai priti në Paris Kancelarin e ri gjerman Friedrich Merz në një takim tejet miqësor dhe premtues për të ardhmen e boshtit franko-gjerman të BE-së. Javën e kaluar ai dhe Kryem-

inistri britanik Starmer ishin në Uashington ku takuan Presidentin Trump më 28 Shkurt ishte atje Presidenti ukrainas Zelenski; të dielën, më 2 Mars, Kryeministri Starmer ka ftuar në “Downing Steet 10” shumë kolegë të tij europianë për të diskutuar posaçërisht mbi këto tema, 2 ditë mbas “të premtes së zezë” me Zelenskin në Shtëpinë e Bardhë dhe 4 ditë përpara Samitit të jashtëzakonshëm të BE-së në Bruksel më 6 Mars. Ndërkohë, Europa ka filluar përgatitjet për të siguruar autonominë e saj mbrojtëse dhe strategjike tashmë dhe PA SHBA-të, në mbrojtje të integritetit të saj territorial. BE-ja i

ka mjetet dhe mundësitë, kërkohet vetëm vullneti politik, vendosmëria dhe pak kohë sa të vihet në lëvizje makineria e saj mbrojtëse. Ka dhe aleatë të fuqishëm si Britaninë e Madhe, pse jo dhe Turqinë, të cilat mbas SHBA-ve kanë ushtritë më të fuqishme të NATO-s. Franca dhe Britania kanë dhe armët atomike, ombrella e të cilave mund të zgjerohet për të mbrojtur dhe vende të tjera. Ja pse tani Europa po ve në zbatim aforizmën e njohur “Nëse do paqe, përgatitu për luftë”!

2.

Aleanca Euro – Atlantike në rrezik! Madje shumë më të të madh mbas krisjes së pariparueshme që ka marrë gjatë dy muajve të fundit. Aleanca më e madhe politike dhe ushtarake është çarë me dysh. Është ndarë për dhe në vlera dhe parimet themelore demoratike perendimore si dhe në interesat dhe garancitë për mbrojtje. Është vënë në diskutim dhe vetë Neni 5 i NATO-s mbi mbrojtjen kolektive, duke u kapur pas “gërmave” sepse fryma solidare është e qartë. SHBA-të sponsorizoi rezolutën për përfundimin e luftës në Ukrainë por aty nuk përmendet agresori, ai që nisi luftën. Kjo përçarje ndodhi në pikën më delikate, ku NATO duhet të shfaqë forcën e saj, me luftën dhe paqen në Ukrainë. Dhe në takimin e dështuar dhe skandal Trump-Zelenski me 28 Shkurt Trump e shpalli publikisht se nuk do japin garancitë e sigurisë për një paqe të qën-

drueshme në Ukrainë; edhe pse Ukraina ra dakord t’i japë mineralet e rralla në kuadrin e një bashkëpunimi të gjerë ekonomik tani dhe mbas përfundimit të luftës. E keqja tjetër e madhe është se kjo aleancë po kërkohet të kontabilizohet, kur në krye të saj janë vlerat dhe parimet themelore dhe interesat të përbashkëta të SHBA-ve dhe BE-së.

3.

SHBA 1945! Po, kështu mund të thuhet mbas dy muajve të fundit. Për herë të parë mbas 80 vitesh, SHBA-të, pionierja dhe kampione e demokracisë liberale, e paqes, e tregtisë së lirë, e diplomacisë shumëpalëshe dhe e rendit të ri botëror ka venë në krye ligjin e forcës mbi forcën e ligjit, bën ujdira me Rusinë pa asnjë fjalë të keqe ndaj saj; ndërkohë që nuk kursehet të qortojë ashpër aleatët e saj, Britaninë, Francën, Gjermaninë, Kanadanë, Danimarkën, Ukrainën, BE-në. Vërtet që mbas 4 vitesh mund të vijë një President tjetër më Euro-Atlantik në Shtëpinë e Bardhë, por dëmi u bë, buka dhe zemra Euro-Atlantike u thye dhe nuk ngjitet më.

4.

Paqe jo pushtim! Kjo është pyetja që shtrohet lidhur me paqen në Ukrainë, sidomos pas takimit të 28 Shkurtit Trump – Zelenski. Është folur shumë për këtë projekt me ndërmjetësimin amerikan, por që ka shumë PA negative: Pa BE-në, PA Ukrainën, PA NATON, pa Kinën dhe vende të tjera të

mëdha, PA garanci sigurie, pa procedura....

Tentativa të tilla si këto janë të destinuara të dështojnë. Sepse le ta qartësojmë dhe njëherë realisht. Dy janë alternativat për paqe të vërtetë dhe të qëndrueshme:

E para, lufta deri në fitoren përfundimtare të Ukrainës me ndihmën dhe mbështetjen e SHBA-vë, BE-së, etj. Me garanci ligjore nga Rusia që nuk do të ndërmarrë më akte të tilla agresioni; anëtarësimi i Ukrainës në BE dhe në NATO.

E dyta, vendosja e armëpushimit, ndalimi i luftimeve, tërheqja e trupave ruse dhe fillimi i negociatave me garancitë e duhura. Me lëshimet e rastit nga të dyja palët dhe një afat më i gjatë kohor për hyrjen e Ukrainës në NATO, etj.

E treta, paqja si kjo që propozohet tani me shumë PA-ra dhe mbi të gjitha pa garanci sigurie nga SHBA-të. Mirëpo kështu nuk do të jetë më paqe, por pushtim i ri dhe kapitullim i Kievit dhe i Aleancës Perendimore. Duke hapur “kutinë neoimperialiste të Pandorës”! Për pasojë, nuk do të ketë më garanci as për Ukrainën, as për Europën dhe NATO-n; sepse Rusia do të vijojë me synimet e saj agresive ndaj vendeve të tjera, duke përfshirë dhe ato të BE-së dhe NATO-s.

Ndaj tani Europa po kërkon dhe aleatë të tjerë. Ajo po rimendon dhe rindërton vetvehten, me koncepte, praktika dhe aleanca të reja gjeopolitike, që të mbrojnë vehten dhe popujt dhe vetë projektin e nisur 67 vite më parë, për paqe, siguri, begati dhe demokraci të vërtetë liberale. Europa nuk mundet dhe nuk do të bjerë!

Zgjedhjet parlamentare në Kosovë

Kush, sa vota mori?

Lendi Susuri (RFE/RL Graphics)

Komisioni Qendror i Zgjedhjeve (KQZ) ka publikuar të enjten numrin e votave që kanë fituar kandidatët për deputetë të Kuvendit të Kosovës, në zgjedhjet parlamentare të 9 shkurtit, pas numërimit të mbi 90 për qind të votave në vendvotime.

Sipas rezultateve të publikuara në faqen e KQZ-së deri rreth orës 13:30, liderët e partive kryesore dhe kandidatët për pozitën e kryeministrit renditen kështu:

- Albin Kurti, lider i Lëvizjes Vetëvendosje dhe kandidat për kryeministër – 259.532 vota
- Bedri Hamza, kandidat për kryeministër nga Partia Demokratike e Kosovës – 150.294 vota
- Memli Krasniqi, lider i Partisë Demokratike të Kosovës – 85.293 vota

Personi më i votuar në Kosovë vazhdon të mbetet presidentja aktuale e Kosovës, Vjosa Osmani, e cila në zgjedhjet e vitit 2021, pati fituar 300.756 vota.

- Lumir Abdixhiku, lider i Lidhjes Demokratike të Kosovës dhe kandidat për kryeministër – 109.202 vota
- Ramush Haradinaj, lider i Aleancës për Ardhmërinë e Kosovës dhe kandidat për kryeministër – 37.752 vota
- Zllatan Ellek, lider i Listës Serbe – 9.354 vota.

Në rezultatin e publikuar nuk përfshihen votat me kusht, votat e personave me nevoja të veçanta dhe mbi 80 mijë vota nga diaspora.

Personi më i votuar në Kosovë vazhdon të mbetet presidentja aktuale e Kosovës, Vjosa Osmani, e cila në zgjedhjet e vitit 2021, pati fituar 300.756 vota.

Dalja në zgjedhjet e sivjetme ishte 40 për qind – rreth 8 për qind më e vogël sesa në zgjedhjet e 2021-tës.

Lëvizja Vetëvendosje (LVV) – parti në pushtet – ka dalë e para në këto zgjedhje, me 40.80 për qind të votave, e pasuar nga Partia Demokratike e Kosovës (PDK) me 22.03 për qind të votave, Lidhja Demokratike e Kosovës (LDK) me 17.63 për qind të votave, koalicioni mes Aleancës për Ardhmërinë e Kosovës (AAK) dhe Nismës

Dhjetë përgurat më të votuara në Lëvizjen Vetëvendosje, pas Kurtit, janë: Glauk Konjuca me 199.136 vota, Faton Peci me 96.849 vota, Hekuran Murati me 94.531 vota, Albulena Haxhiu me 89.601 vota, Xhelal Sveçla me 85.632 vota, Donika Gërvalla me 79.691 vota, Avni Dehari me 68.735 vota, Mimoza Kusari – Lila me 61.945 vota dhe Arben Vitia me 48.760.

Socialdemokrate ka marrë 7.46 për qind të votave, si dhe Lista Serbe 4.61 për qind të votave. Partitë tjera kanë fituar përqindje më të vogël të votave. Me Ligjin e ri për zgjedhjet, votat e kandidatëve për deputetë numërohen ndaras në Qendrat Komunale të Numërimit. Ky proces ka nisur me vonesë, ndërsa organizatat për monitorim të zgjedhjeve e kanë kritikuar vetë KQZ-në se nuk është përgatitur mjaftueshëm mirë për procesin.

Kush u ngjiti në krye të listës? Dhjetë figurat më të votuara në Lëvizjen Vetëvendosje, pas Kurtit, janë: Glauk Konjuca me 199.136 vota, Faton Peci me 96.849 vota, Hekuran Murati me 94.531 vota, Albulena Haxhiu me 89.601 vota, Xhelal Sveçla me 85.632 vota, Donika Gërvalla me 79.691 vota, Avni Dehari me 68.735 vota, Mimoza Kusari – Lila me 61.945 vota dhe Arben Vitia me 48.760.

Nga radhët e PDK-së, pas Hamzës dhe Krasniqit, më të votuarit janë: Uran Ismaili me 37.017 vota, Vlora Çitaku me 34.805 vota, Sala Jashari me 32.052 vota, Përparim Gruda me 27.004 vota, Jakup Nura me 26.635 vota, Rrahman Rama me 25.532 vota, Nait Hasani me 24.162 vota dhe Elmi Reçica me 23.163.

Nga radhët e Lidhjes Demokratike të Kosovës, pas Abdixhikut, më të votuarit janë: Doarsa

Kica Xhelili me 44.738 vota, Hykmete Bajrami me 41.796 vota, Kujtim Shala me 37.886 vota, Avdullah Hoti me 30.932 vota, Anton Quni me 27.292 vota, Lutfi Haziri me 27.260 vota, Jehona Lushaku Sadriu me 22.122 vota, Armend Zemaj me 19.341 vota dhe Imri Ahmeti me 18.397 vota.

Në listën e koalicionit mes AAK-së dhe Nismës, pas Haradinajt, më votuarit janë: Fatmir Limaj me 22.207 vota, Time Kadriaj me 12.976, Bekë Berisha me 12.972 vota, Ardian Gjini me 9.757 vota, Xhevahire Izmaaku me 9.439 vota, Gani Bajraktari me 8.970, Albana Bytyqi me 8.398 vota, Besnik Tahiri me 8.006 vota dhe Pal Lekaj me 7.845 vota.

Nga kandidatët e Listës Serbe, më së shumti vota ka marrë Branislav Nikolliq nga Shtërpca, gjithsej 12.331 vota. Nikolliq është vëllai i Bratislav Nikolliqit, ish-kryetarit të Komunes së Shtërpces.

Pas tij renditet Sërgjan Popoviq nga Graçanica me 11.329 vota të fituara, si dhe Lila Stefanoviq nga Mitrovica e Veriut me 11.231 vota. Lilana Stefanoviq, përndryshe, është ish-kryetare e Gjykatës Themelore në Mitrovicën e Veriut, e cila ka dhënë dorëheqje, në kuadër të largimit kolektiv të serbëve nga institucionet e Kosovës, në nëntor të vitit 2022.

Bartësi i Listës Serbe, Zllatan Ellek, sipas rezultateve aktuale, është në vendin e shtatë për nga numri i votave të fituara – 9.354. Para tij, në vendin e katërt është Sllavko Simiq me 10.752 vota, në vendin e pestë Verica Çeraniq me 10.412 vota, ndërsa në vendin e gjashtë Igor Simiq me 10.391 vota të fituara. Në vendin e tetë është Milana Nikolliq me 8.163 vota, në të nëntin Stefan Kovaçeviq me 7.635 vota, dhe në të dhjetin, Novak Zhiviq me 6.612 vota.

Lëvizja Vetëvendosje, e cila ka siguruar më së shumti vota në këtë proces zgjedhor, është zotuar se do ta formojë Qeverinë e re, ndonëse me rezultatet aktuale, ajo nuk i ka 61 deputetë për miratim të kabinetit të ri qeveritar.

Analistët politikë kanë përmendur mundësinë e bashkimit të forcave të LVV-së me komunitetet joserbe, që i kanë 10 ulëse të garantuara në Kuvend. Partitë opozitare, PDK, LDK, dhe AAK, kanë hedhur poshtë mundësinë e krijimit të koalicionit me LVV-në dhe kanë shprehur gatishmëri për formimin e një Qeverie së bashku.

Njohësit e çështjeve politike paralajmërojnë se në ditët dhe javët në vijim, Kosova rrezikon të përballlet me turbulencë politike, për shkak të thellimit të ndasive mes partisë në pushtet dhe atyre në opozitë. /REL

Mickoski në Uashington: Evropa duhet të jetë parimore dhe jo me standarde të dyfishta

Kryeministri i Maqedonisë së Veriut, Hristijan Mickoski, ka deklaruar se që nga fillimet e pavarësisë nga ish-federata jugosllave dy synimet strategjike të vendit të tij kanë qenë anëtarësimi i plotë në NATO dhe Bashkimin Evropian (BE), si dhe ka theksuar se Evropa duhet të jetë parimore dhe jo me standarde të dyfishta. Siç njofton qeveria e Maqedonisë së Veriut, kryeministri Mickoski mbrëmë foli në Konferencën e Veprimet Politik Konservator (CPAC), një mbledhje politike vjetore e Partisë Republikane në Washington.

“Ne u bëmë anëtare e NATO-s, por para kësaj ndryshuam flamurin, ndryshuam monedhën, ndryshuam kushtetutën, ndryshuam emrin tonë, sepse njëri nga fqinjët tanë u bë anëtar i NATO-s para nesh dhe abuzoi me veton për të përmbushur kërkesat dypalëshe. Nëse kjo nuk është ndërhyrje në punët e brendshme, atëherë çfarë është”, tha Mickoski në fjalën e tij.

Mickoski theksoi se vendi i tij nuk është në gjendje të anëtarësohet në BE, sepse “përsëri jemi nën presion për të ndryshuar kushtetutën tonë.

“Nëse kushtetuta nuk është çështje e brendshme e një vendi sovran, atëherë pyes veten se çfarë është. A është e drejtë kjo? Vlerat evropiane nuk janë bilateralizim i procesit të anëtarësimit në Union”, tha ai.

Mickoski ka folur edhe për partneritetin strategjik ndërmjet SHBA-së dhe Maqedonisë

së VRIUT, duke theksuar se vendi i tij është një nga vendet me kontributin më të madh në NATO për kokë banori.

“Ne ndajmë mbi 2 për qind, jemi të përkushtuar dhe i mbështesim politikat e presidentit Trump dhe konsiderojmë se 2 për qind duhet të jetë kufiri më i ulët dhe jo më i lartë”, theksoi Mickoski në tubimin e konservatorëve amerikanë.

Më tej, tha se Maqedonia e Veriut është “zemra e Ballkanit dhe porta juglindore e Evropës”. Si e tillë, shtoi ai, vendi ka qenë i rëndësishëm në rrugën e emigrantëve drejt Evropës për një

periudhë të caktuar kohore.

“Ne ishim në front dhe luftuam kundër emigracionit ilegal duke e mbrojtur Evropën nga emigrantët ilegal”, tha ai, duke shtuar se ky është fokusi i administratës së presidentit të SHBA-së, Donald Trump.

Mickoski gjithashtu theksoi se Maqedonia e Veriut ka “një diasporë të madhe në mbarë botën, pothuajse e barabartë në numër me ato që jetojnë në vendlindje”. Ai shpjegoi shqërinë maqedonase si “multietnike me dy të tretat maqedonas, një të tretën shqiptarë, vlllehë, serbë, turq dhe të tjerë”.

Begaj-Milatović: Projekte të përbashkëta në zonat ndërkufitare me Malin e Zi

Presidenti Bajram Begaj po zhvillon një vizitë zyrtare në Malin e Zi, ku u prit sot me nderime të larta shtetërore në Podgoricë nga homologu i tij, Jakov Milatović.

Krërët e dy shteteve zhvilluan një takim kokë më kokë e më pas me praninë e delegacioneve përkatëse.

Biseda u fokusua në dialogun dhe marrëdhëniet dypalëshe, rrugëtimin e përbashkët Euro-atlantik, situatën në rajon, sfidat e përbashkëta me faktorë të tretë, si edhe për shqiptarët në Malin e Zi dhe minoritetin malazez në Shqipëri.

Në takim u konfirmuan marrëdhëniet shumë të mira dhe

miqësore mes Shqipërisë dhe Malit të Zi si dy shteteve fqinje dhe anëtare në NATO që po negociojnë intensivisht me Bashkimin Evropian, ndërsa një rëndësi e veçantë iu kushtua forcimit të bashkëpunimit politik dhe ekonomik.

Në një konferencë të përbashkët shtypi me Presidentin Milatović, Presidenti Begaj bëri të ditur nismat e përbashkëta.

“Ne sot dakordësuam të inku-rajojmë qeveritë e vendeve tona për më shumë projekte të përbashkëta, veçanërisht në zonat ndërkufitare. Në këto zona, potenciali njerëzor, mundësitë ekonomike dhe trashëgimia unike kulturore mund të ek-

splorohen dhe të shfrytëzohen më mirë. Bashkë me mikun tim, Presidentin Milatović, mendojmë se do të ishte me shumë rëndësi planifikimi i vizitave të përbashkëta në këto zona”, u shpreh ai.

Begaj theksoi se “është shumë e rëndësishme të kemi marrëdhënie shumë të mira politike, por akoma më e rëndësishme është të kemi bashkëpunim ekonomik për të rritur mirëqenien e popujve tanë”.

Presidenti vlerësoi sektorin e turizmit si pjesë të rëndësishme të këtij bashkëpunimi, duke theksuar nevojën e rritjes së bashkëpunimit të mirëkoordinuar dypalësh për t'i dhënë në

“Kemi realizuar deri tani 2 takime ndërqeveritare dhe hapjen e disa kapitujve, duke shpresuar që brenda vitit 2025 të hapen gjithë kapitujt e negocimit me Bashkimin Evropian. Po kështu, shpresojmë dhe besojmë që Shqipëria, brenda harkut kohor të kësaj dekade, të meritojë anëtarësimin në Bashkimin Evropian. Pavarësisht se anëtarësimi kërkon kohën e vet, për ne me shumë rëndësi ka procesi, proces i cili po transformon shoqërinë tonë, qeverisjen, ekonominë dhe sjell përfitime direkte për të gjithë qytetarët tanë”

këtë mënyrë shtysë zhvillimit të zonave ndërkufitare.

Duke iu referuar bashkëpunimit ndërmjet zonës së Plavë-Gucisë dhe Vermoshit, Presidenti Begaj u shpreh se duhet ecur më tej me projekte të tilla pozitive që sjellin mirëqenie për popujt dhe mundësi për të rinjtë.

“Ka ende potencial të pashfrytëzuar, që duhet të përfshijnë edhe zona të tjera ndërkufitare në Shqipëri, Mal të Zi dhe Kosovë, gjithashtu. Ndërlidhja rrugore dhe projekte të përbashkëta turistike favorizojnë zhvillimin e këtyre zonave dhe do të stimulojnë të rinjtë të mos i braktisin ato. Ndërtimi i urës që do të lidhë Velipojën me Ul-

qinin është një projekt me ndikim mjaft të madh në ndërlidhjen kufitare dhe në zhvillimin e turizmit. Ai do të mundësojë krijimin e një boshti ekonomik, turistik dhe social që lidh Shkodrën, Lezhën dhe Ulqinin”, u shpreh ai.

Sipas Kreut të Shtetit, një bashkëpunim i tillë duhet të përfshijë të gjitha vendet e rajonit.

“Bashkëpunimi rajonal duhet të jetë konstruktiv, dinamik dhe proaktiv, me orientimin e qartë, pavarësisht sfidave. Perspektiva euroatlantike është e vetmja perspektivë që do të garantojë paqen, stabilitetin, sigurinë, pajtimin dhe zhvillimin e qëndrueshëm. Çdo qasje tjetër do të bënte që mosmarrëveshjet dypalëshe, nacionalizmat folklorike dhe ndikimet e faktorëve të tretë të fitonin më shumë terren. Një rol të rëndësishëm në këtë drejtim luan edhe faktori shqiptar”, theksoi Begaj.

Presidenti Begaj rikonfirmoi po

ashtu përkushtimin për të qenë pjesë e plotë e Bashkimit Evropian.

“Kemi realizuar deri tani 2 takime ndërqeveritare dhe hapjen e disa kapitujve, duke shpresuar që brenda vitit 2025 të hapen gjithë kapitujt e negocimit me Bashkimin Evropian. Po kështu, shpresojmë dhe besojmë që Shqipëria, brenda harkut kohor të kësaj dekade, të meritojë anëtarësimin në Bashkimin Evropian. Pavarësisht se anëtarësimi kërkon kohën e vet, për ne me shumë rëndësi ka procesi, proces i cili po transformon shoqërinë tonë, qeverisjen, ekonominë dhe sjell përfitime direkte për të gjithë qytetarët tanë”, shtoi ai.

Gjatë konferencës së përbashkët për shtyp, Presidenti Begaj tha se me homologun malazez folën edhe për Kosovën, ndërsa përgëzoi edhe një herë popullin e Kosovës për mbajtjen e zgjedhjeve të qeta dhe të rregullta.

SHBA–TAKIM I TENSIONUAR

Trump-Zelensky në Shtëpinë e Bardhë

Në një skenë të rrallë dhe spektakolare, presidenti amerikan Donald Trump dhe homologu i tij ukrainas Volodymyr Zelensky patën sot një shkëmbim jashtëzakonisht të tensionuar, ku i pari i bëri thirrje këtij të fundit të bëjë një marrëveshje, përndryshe “ne do t’ju zhgënjëm”.

“Ju po luani me jetët e miliona njerëzve. Ju po luani me Luftën e Tretë Botërore (...) dhe kjo që po bëni është shumë mungesë respekti për vendin, këtë vend”, tha një Donald Trump shumë i zemëruar duke gjykuar se do të ishte “shumë e vështirë” të negociohej me homologun e tij ukrainas dhe duke i kërkuar atij që të jetë “mirënjohës” ndaj Shteteve të Bashkuara.

Zëvendëspresidenti i SHBA-së, JD Vance gjithashtu akuzoi Zelenskyn për “mosrespektim” të amerikanëve, gjatë një pritjeje në Zyrën Ovale në Shtëpinë e Bard-

hë, të gjitha para kamerave.

Më herët presidenti amerikan kishte paralajmëruar homologun e tij ukrainas se do të duhej të bënte “kompromise” me Rusinë, ndërsa ky i fundit tha se nuk dëshiron të bëjë asnjë me “vrasësin” Vladimir Putin.

“Nuk ka marrëveshje pa kompromis. Kështu që patjetër do të ketë disa kompromise, por shpresoj që të mos jenë aq të mëdha sa mendojnë disa njerëz”, u tha Donald Trump gazetarëve.

Presidenti ukrainas e siguroi atë se Ukraina “nuk do të bëjë kompromis me një vrasës në territorin tonë”, duke iu referuar presidentit rus.

“Unë mendoj se presidenti Trump është në anën tonë”, tha ai.

Bashkëbisedimi mes dy presidentëve kishte nisur i qetë.

Trump tha se një armëpushim midis Ukrainës dhe Rusisë ishte “afër” dhe përshëndeti një “mar-

rëveshje shumë të drejtë” për burimet e mineraleve të rralla të Ukrainës.

Të dy krerët pritet të nënshkruajnë një marrëveshje kornizë për shfrytëzimin e mineraleve strategjike të Ukrainës dhe të diskutojnë garancitë e mundshme të sigurisë për Ukrainën pasi të përfundojë lufta me Rusinë.

Lidhur me këtë, presidenti Zelensky, i cili e ftoi homologun e tij amerikan që ta vizitojë atë në Ukrainë për ta parë vetë, tha se e konsideron “të rëndësishme” që Uashingtoni të garantojë sigurinë e një force të ardhshme paqeruajtëse.

“Kjo është vendimtare. Kjo është ajo për të cilën duhet të flasim, kjo është shumë e rëndësishme,” tha ai duke theksuar se nëse Rusia nuk ndalohej, ajo do të sulmonte vendet baltike.

Donald Trump, megjithatë, mbeti evaziv në lidhje me këto garanci sigurie.

Dear readers and followers of Argumentum.al

On the third anniversary of the founding of the online media Argumentum.al, now it comes in the version of a monthly magazine which you can browse online from April 2022.

This monthly publication offers a clear combination of news on Albania, the Western Balkans and the world, as well as opinions and analyses of events taking place during the month.

Thanking each of you for your attention and trust in our media, we promise that we will continue to publish objective analysis on key developments in the country, region, Europe and the world.

Argumentum.al strives to be an authoritative source of journalism with analyses and comments on international relations, world politics and a wide range of issues of global importance by publishing exclusive materials. This is done thanks to the contribution of some of the well-known names of Albanian politics and journalism and other local and foreign collaborators. At the same time, Argumentum.al is open for comments and opinions by its readers.

Read on domestic and international issues in the magazine Argumentum.al free of charge in Albanian and English!

“Argumentum”, an intellectual process...

The Munich Security Conference and the future of Transatlantic relations

By **GIUSEPPE SPATAFORA**

The author is a research analyst at the European Union Institute for Security Studies (EUISS)

- *Normally, the MSC is an opportunity for the US to re-affirm its commitment to Europe and NATO. This year, it could be remembered as when the US started abandoning Europe – or even going aggressively after it*
- *Although the conference theme was ‘multilateralization,’ the real topic on everyone’s mind was: how would Trump’s second administration approach Europe?*

ISTANBUL

In 2007, Russia’s President Putin gave a now-infamous speech at the Munich Security Conference (MSC), announcing Russia’s new posture of hostility towards the US and Europe. In 2022, when Russia invaded Ukraine, many looked back at Putin’s 2007 Munich speech as a revealing moment of his intentions [1]. This year’s MSC could be a similar watershed. This time, the warning bells ring from across the Atlantic. US Vice President JD Vance delivered one of the most hostile speeches by a US official to Europe in decades. Rather than addressing the Russian or Chinese threats, Vance

argued that Europe faced a “threat from within,” accusing the EU and national governments of censorship and ignoring popular demands on issues like illegal migration [2].

Meanwhile, away from Munich, US President Donald Trump held a phone call with Putin, setting the stage for negotiations between the US and Russia for a peace agreement in Ukraine – without involving European counterparts in the discussions. The day before, Defence Secretary Pete Hegseth announced some of the US expectations from this deal: Ukraine should drop its NATO membership bid, European countries would

need to provide the forces to enforce the agreement, and these forces would not be covered by NATO’s Article 5 guarantees [3].

The transatlantic picture in which the MSC took place was even bleaker. Since Trump’s inauguration one month ago, the new president had promised (and now imposed) tariffs against countries across the world, including Europe. He has threatened to annex the territory of allies like Canada and Denmark.

Normally, the MSC is an opportunity for the United States to reaffirm its commitment to Europe and the Atlantic alliance. This year, it could be remembered as the time when the US started the

process of abandoning Europe – or even going aggressively after it.

An attack on Europe

Vance's speech and the reactions to it have dominated the discussions at the MSC. Although the conference theme was "multilateralization", the real topic on everyone's mind was: how would Trump's second administration approach Europe?

As the pre-conference report argued: "Donald Trump's presidential victory has buried the US post-Cold War foreign policy consensus that a grand strategy of liberal internationalism would best serve US interests." [4] That this consensus was gone was clearly visible in the conference. Despite perfunctory references to shared values, Vance's speech did not talk about the alliance between Europe and North America, nor about the common threats and how to face them. And he has voiced support for anti-EU parties. Vance pronounced his speech in Germany, just weeks before federal elections, and argued that there should not be "firewalls" in government – a clear reference to the far-right Alternative für Deutschland (AfD) which has so far been kept out of governing coalitions. After the speech, Vance met with the AfD leader.

Additionally, Vance criticized Romania for canceling its 2024 elections and accused the EU of censoring free speech. But Vance failed

to acknowledge that the very election that brought Trump and him to power in November was the subject of major foreign interference by Russia, China, and Iran. Rather than sitting idly by, US agencies took active measures to counter these malign actions and prevent disruptions – like raising awareness, coordinating with the media, and keeping politics out of the fight [5]. With his speech, Vance seems to be arguing for the exact opposite approach.

All these issues did not touch on security and defense, the core of the MSC's discussions. But they did lure in the background of Vance's speech. A few months ago, Vance argued that the EU should not regulate tech companies owned by Elon Musk. If the Europeans did so, he argued, the US should reduce its security commitments to NATO [6]. Hence,

The transatlantic picture in which the MSC took place was even bleaker. Since Trump's inauguration one month ago, the new president had promised (and now imposed) tariffs against countries across the world, including Europe. He has threatened to annex the territory of allies like Canada and Denmark.

American assurances could become bargaining chips to resolve other issues.

How will the EU respond?

Vance's Munich speech marks a new era in US relations with Europe. While the themes are not new – Trump has never been a fan of NATO, and enjoys courting Europe's far-right – the extent of the rhetorical change cannot be understated. Ukraine's President Zelensky, speaking in Munich the day after Vance, spelled out the challenge in clear terms: "We can't rule out the possibility that America might say 'no' to Europe on issues that threaten it." [7]

The reaction from European leaders has been strong so far. EU Commission President von der Leyen called for an emergency clause in the EU treaties to allow member states to boost defense spending [8]. French President Macron called for a summit of European leaders in Paris on Monday, February 17 – to sketch out a common position on the upcoming negotiations over Ukraine, and on making up for US security guarantees from Europe. The greatest challenge, however, will be transforming outrage into meaningful action. Europeans have long ignored calls to take charge of their own security. Domestic constraints over spending, divisions and the continued belief that Uncle Sam will have their back have stood in the way of ambitious choices. Will this time be different?

THE ROAD TO PROSPERITY

RADOSŁAW SIKORSKI*

Browsing social media[1] I have recently come across a map showing all the countries 'with GDP per capita[2] higher than Poland's back in 1990 and in 2018. The difference was striking. While 35 years ago there were quite a few such countries not only in Europe but also in South America, Asia and Africa, in time their number has significantly decreased. In 2018 there were no longer any South American or African states highlighted on the map.

By 2025, the group has shrunk even further. According to IMF's data Poland's GDP in 1990 was a mere \$6,690 in current dollars. By 2024 it grew almost 8-fold to \$51,630[3]. All that in just three decades – one generation. And it goes on. According to the European Commission's forecast, in the years 2024-2025 Polish economy will be the fastest growing large economy in the European Union[4].

How did it happen? Apart from the hard work of our citizens, two major factors – or, to be more precise, two institutions – contributed to the economic success: NATO and the European Union.

The first, which Poland joined in 1999, provided security guarantees and helped overcome decades-old division between Eastern and Western Europe. The second, which we joined five years later, took the process of easing long-standing dispari-

ties one step further. It granted new member states access to so-called "cohesion funds" but most importantly to the common European market.

Sources of success

After the fall of communism in Poland in 1989 and the return of messy democratic politics, despite all day-to-day political squabbles one thing remained constant no matter who was in power – Poland's determination to join the two aforementioned organizations. Why?

We are a great nation but a medium-size country. We cherish our long history – this year marks a millennium since the coronation of our first king – but our population is much smaller than that of merely Beijing and Shanghai combined. Poland needs allies to boost its potential on the international stage.

What's been true for Poland – in 1990 a poor country coming out of four decades of Russian domination and economic mismanagement – might well be true for many of the so-called

We are a great nation but a medium-size country. We cherish our long history – this year marks a millennium since the coronation of our first king – but our population is much smaller than that of merely Beijing and Shanghai combined. Poland needs allies to boost its potential on the international stage.

“middle powers” in Asia, Africa and South America looking for room to grow.

These countries often need what Poland desperately needed 35 years ago and still profits from: good governance, foreign investments with no strings attached, but above all political stability, rule of law, and predictable international environment with neighbors eager not to wage wars but work together for mutual benefit. In fact, these factors can benefit every country, no matter the level of their GDP.

Today the international order is being challenged on multiple fronts. Sometimes for good reasons. Decades-old institutions – including the UN and its Se-

curity Council – are unrepresentative of the global community and incapable of dealing with the challenges we face. What they need, however is to be thoroughly reformed, not entirely rejected.

Imperialist illusions

To those desperate for change force might look appealing. It would be a mistake. Abandoning forums for international dialogue and resorting to violence will not get us far.

Take Russia’s unprovoked aggression against Ukraine. According to Kremlin’s propaganda it is a justified reaction to western imperialism allegedly threatening Russia’s security. In fact, it is a modern-day co-

lonial war against Ukrainian people who – just like us Poles 30 years ago – want a better life and realize they can never achieve this goal by going back to subjugation to Russia. That is what they are being punished for – an effort to free themselves from the control of a former metropolis. Kremlin’s aggression is a desperate struggle of a failing empire to restore its sphere of influence.

Russian victory – may it never come – would not create a more just global order. It wouldn’t benefit countries dissatisfied with where things stand now. It wouldn’t even bring about a more just and prosperous Russia. Suffice to say there are now more political prisoners in Russia than there were in the 1980’s when the Soviet Union invaded Afghanistan. There are many more casualties as well.

War is hardly ever a shortcut to prosperity. Over the last millennium Poland experienced its share of invasions and uprisings against occupying forces. What finally brought us prosperity were three decades of peace, predictability, international cooperation and political stability.

That is why on assuming the presidency of the Council of the European Union Poland made its priority clear – security in its many dimensions, from military, through economic to digital. Europe safe, prosperous and open for business can benefit not only Europeans but a greater global community. Just as it benefited Poland over the last three decades.

It may sound dull but it worked. Just look at the numbers.

Radosław Sikorski is Poland’s foreign minister.

Today the international order is being challenged on multiple fronts. Sometimes for good reasons. Decades-old institutions – including the UN and its Security Council – are unrepresentative of the global community and incapable of dealing with the challenges we face. What they need, however is to be thoroughly reformed, not entirely rejected.

Europe tightens the ranks! The Euro-Atlantic Alliance in danger! USA-1945!! A true Peace, not new occupation!

REAL POLITIK FLASH NO. 83 | 16 FEBRUARY – 3 MARCH 2025 | EXCLUSIVELY FOR ARGUMENTUM

With “flash” comments on 4 major events in only 1000 words by the well-known analyst

DR. JORGJI KOTE *GRAND MASTER*

1.

Europe tightens the ranks! Just when all were waiting a new promising start USA/ EU, after the new leaders were in place in Brussels and Washington, in the light of new developments, specifically in Ukraine and on the eve of the third Anniversary of the Russian aggression, the unimaginable happened.

The new US President, Donald Trump and his closest associates started to bitterly attack the EU, its policies and countries, implying that the EU may be a competitor and opponent but not a strategic ally as to date. Moreover, most recently, Trump said that the EU was established to screw the USA! USA has launched frontal attacks against Germany, France, UK, Denmark and even Canada, engaging into an political, ideological, economic and trade war as in the case of 25 per cent taxes on the EU imports.

Therefore, the EU has sounded the notes of alarm and is tightening its ranks. To protect not only its fundamental values and principles, but also its vital interests, its political and physical survival! It is intensifying its “shuttle

diplomacy” in Washington, Brussels and in other international metropolises. Thus, President Macron invited in Elisee the major EU leaders, a few days ago he received the new German Chancellor Friedrich Merz in a very friendly meeting; He and the British PM Starmer were in Washington where they met President Trump and on 28 February there was President Zelenski signing the economic agreement on the rare minerals. On 2 March, the UK Prime Minister has invited his counterparts

in Downing Street 10 to discuss about these grave concerns; just 2 days after the failed meeting Trump-Zelenski in the White House and 4 days before the EU extraordinary Summit in Brussels.

Meanwhile, Europe has started the preparations for its strategic defence autonomy, in the defence of its own territorial integrity. The EU with its allies has all means and possibilities to this end. It needs just the political will and cohesion, the determination and some time to get things

on the move its defence machinery. It has also great and strong allies as the UK, Turkey. Then, France and UK have the nuclear weapons and it is possible that its protective umbrella would extend to other countries. In short, Europe is now justly applying the well-known aphorism "if you want peace, prepare for war"!

2.

The Euro-Atlantic Alliance in danger! Indeed into a much greater danger after the irreparable split of the last two months. The greatest political and military alliance is splitting in two. This applies to the essential western democratic values and principles, and to the defence safeguards and interests. Even Article 5 on the NATO collective defence is at stake. This split is occurring in a very fragile moment when NATO should display its force and unity, starting with Ukraine, for an end to the war and genuine peace there. Unfortunately, President Trump made it public in his meeting with President Zelenski on 28 February that the USA are not willing to provide the necessary security guarantees for lasting peace there; despite Kiev's readiness to sign the deal for its rare minerals.. This followed the US sponsored resolution in the UN Security Council where the word "aggressor" is omitted. The worst is that they are seeking to quantify the values of this great Alliance, although it was established, led and inspired by the shared Euro – Atlantic values and principles.

3.

USA 1945! Yes, this can be said after the first two months of this year. For the first time after 80 years, the USA, the pioneer and champion of liberal democracy, peace, free trade, the new world order established in 1945 and the force of international law now tends to replace them with the law of force; it is striking deals with Russia without caring for western values and principles; meanwhile, it does not spare its curses against its strategic allies in Europe and Canada. True, after 4 years another US President may come in the White House and reverse the situation; yet, the damage is done, the Euro-Atlantic "bread and heart" are broken and they cannot return where and how they used to be.

4.

A true peace, not a new occupation! This is the major issue raised for discussion on a possible peace in Ukraine. There is much diplomatic talks and moves on such a peace with US mediation; however, this possible peace seems to be a peace with several negative "WITHOUTS"; Without the decisive US security guarantees, without the EU, without Ukraine and without its territory before 2014, and other "withouts"... This is a strong reason to believe that such attempts are bound to fail. Because let us clarify once again for our readers. There are only two alternatives for a genuine and lasting peace in Ukraine: The first, uncompromised struggle to the final victo-

ry with the staunch US and European support; with legal safeguards from Russia that it will not dare to launch such aggression again against Ukraine and any other state; and Ukraine's accession to NATO, as the best relevant guarantee.

The second, a ceasefire, stop the fightings first from Russia, withdrawal of its troops from Ukraine and the start of diplomatic and inclusive negotiations for a real peace with all relevant actors and the USA as her leader, certainly. Here with some concessions by both parts, as a belated Ukraine's accession to NATO and others.

The third wrong alternative, which is proposed now with its many "withouts". The problem with it is that it won't be a genuine and sustainable peace, but a new occupation and capitulation by Ukraine; furthermore, a victory for the law of force against the force of law. Thus, it will open the neo-imperialist "Pandora's box" with possible military territory changes and occupation everywhere. Hence, this peace has no guarantee for Ukraine and even for other EU states from a later possible attack. But this would be detrimental also to the USA with a heavy price to pay.

This is why Europe now is seeking other great allies. It is reconceiving and rebuilding itself, with new geopolitical concepts, practices and alliances, to be able to protect itself, its own peoples and the whole successful project it launched 67 years ago for peace, prosperity, stability and liberal democracy! Europe cannot and will certainly not fall!

Serbia's Protests Are a Call Against Kleptocracy . The EU Must Seize the Opportunity

BY

**TENA PRELEC ,
SONJA STOJANOVIĆ GAJIĆ***

More than a tragic infrastructure failure, the collapse of the canopy at Novi Sad railway station in November 2024 was a glaring symptom of the kleptocratic governance that has defined Serbia's political and economic system for over a decade.

The renovation of the station, part of a government-backed infrastructure push financed by China, was carried out under secrecy, fueling suspicions of corruption, cost inflation, and political favoritism. When the structure collapsed, killing 15 people, it became clear to many citizens of Serbia that corruption kills, triggering the biggest protests in the country has seen in decades. The students marching in the streets, and the large swathes of the population who support them, see the Novi Sad disaster as the consequence of a system in which public institutions serve as a facade for the enrichment of the few, diverting public scrutiny from it.

Serbia's kleptocracy is not just a domestic problem; it is a transnational phenomenon sustained by three interlinked dynamics: the local agency of state capture, geopolitical competition, and international enablers. The local agents, in this case, are the Serbian Progressive Party (SNS). SNS came to power through a string of elections, in itself af-

ected by deep-seated problems. It then re-purposed key policy processes and institutions to serve their private interests. By taking over the control of state resources, the media sector, decision-making, and enforcement capacities, they privatised the state to ensure a privileged position in political competition, as evident in the resolution by the European Parliament after the 2023 elections in Serbia. SNS would not have been able to do this if they had not secured backing from some international partners – western states included – and ensured that others look away or tolerate what is going on.

China was a desired partner due to its readiness to invest quickly in connectivity projects, both physical and digital, as part of a broader Chinese plan to build a corridor from the Port of Pi-

raeus to Central Europe. China provided significant funds 'with no strings attached,' except dependency created through loans, something that does not seem to be a concern for this government. These deals, such as the construction of the high-speed railway from Novi Sad to Subotica, bring opportunity for additional enrichment, as money is spent not only on Chinese companies but also on local sub-contractors linked to the ruling party.

Protesting students demand the publication of all project-related documents, accountability for those responsible, and a transparent investigation, but so far, more information was provided about the Chinese part of the work than about the work done by local subcontractors. This is an example of what the GEO-POWER-EU project categorises

as corrosive capital – projects that do not merely bring in foreign money but actively exploit governance weaknesses and entrench control by the elites, irrespective of their country of origin.

These investments are not imposed on Serbia; they are created or welcomed by local elites who benefit from the lack of oversight and use them to strengthen their own economic and political dominance. The Belgrade Waterfront project, a flagship initiative of the Serbian government in partnership with Emirati investors, is another prime example of how corrosive capital operates. The project was pushed through tailor-made laws disregarding urban planning, it expropriated land from residents, and created an unaccountable financial arrangement benefiting a small elite.

The problem, however, is not just about Russian or Chinese influence; it is about a broader pattern in which foreign capital, regardless of origin, is funneled into non-transparent, politically manipulated projects that sideline democratic governance and make significant damage to the population and environment. Much of it is tolerated by Western partners, especially since the so-called geopolitical turn in the EU, provided that the local agents behave in line with Franklin Roosevelt's motto: "He may be a bastard, but he's our bastard." Resembling such reasoning, in the first few years of governing, President Vučić faked compliance in a EU-mediated dialogue for the normalization of the relations with Kosovo, although occasionally also stirring incidents that he would then intervene to pacify.

This practice of stabilitocracy was later upgraded with economic deals with Trump's family and major EU states such as France and Germany, especially after domestic opposition to corrupt deals and uncompetitive elections increased. The Serbian government bought 12 Rafale fighter jets from France, without access to all technical applications and no sufficient funds for their maintenance. To the German auto industry, Vučić promised privileged access to the potentially largest lithium mine in Europe implemented by Rio Tinto, a western multinational. This project might decrease the EU's dependency on China for critical minerals, but it would also create significant environmental damage in the region, and the Serbian population has opposed it strenuously through large-scale protests.

The EU has remained largely silent to the repression against environmental activists and civil society through smear campaigns, bogus investigations, and surveillance documented by Amnesty International. Due to the disillusionment with the EU, Serbian protestors are not carrying EU flags as their peers in Georgia. Towards its western partners, SNS tried to use a geopolitical argument by labeling both the environmental protests against Rio Tinto's project and the students' protests after the tragedy in Novi Sad as sponsored by Russia. But domestically, they were feeding pro-Russian and anti-Western attitudes in the media under their control, justifying corrosive deals due to 'EU-imposed' green transition, and blaming the protests as Western-spon-

sored colored revolutions.

Such entrenched grand corruption, or kleptocracy, thrives through international intermediaries – law firms, financial institutions, and political consultants that secure power and launder wealth across borders. As detailed in *Indulging Kleptocracy*, this web of illicit finance extends deep into western economies, where secrecy laws and regulatory loopholes offer shelter for kleptocrats. PR firms (think Israeli disinformation) and political consultants (think Tony Blair) have polished Vučić's democratic veneer while reinforcing his grip on power. Serbian elites channel wealth through financial hubs like Cyprus, Switzerland, and the UAE, exploiting the same Western legal and banking structures that sustain kleptocracy worldwide. The student-led protests directly challenge Serbia's entrenched corruption and impunity. They expose a system where elites extract wealth through crony deals, where foreign capital fuels corruption rather than development, and institutions fail to address public grievances. Protesters may not seek the EU's help, but Brussels must not aid Vučić's regime through inaction and empty calls for dialogue. He is no reliable partner – willing to turn Serbia into another Turkey or Belarus to evade accountability while playing EU competitors against each other. His influence extends beyond Serbia, destabilising the region through proxy parties and media control. If Serbia breaks free from state capture, it could set a precedent for the whole region – but that would require the EU to act, not enable.

/*BiEPAG

Kosovo PM dismisses criticism by Trump envoy, claims U.S.-Kosovo relations never better

Kosovo's Prime Minister, Albin Kurti, who is seeking re-election, has responded for the first time to recent criticisms made by Richard Grenell, U.S. Presidential Envoy for Special Missions. Grenell labeled Kurti as an unreliable partner for Washington. During an interview with Istogu Channel, Kurti rejected the accusations, insisting that Kosovo's relationship with the United States has never been better.

Kurti's dismissal of Richard Grenell's criticism appears to be a calculated move aimed at Kosovo's domestic electorate, seeking to minimize the political damage caused by the envoy's remarks just days before the crucial February 9, 2025 elections. However, despite Kurti's reassurances, U.S.-Kosovo relations have deteriorated significantly in recent years. With Donald Trump back in the White House and Grenell's influence growing, tensions are likely to escalate further, particularly as U.S. officials have repeatedly questioned Kurti's reliability as a partner.

Grenell's criticism of Kurti is not new. On January 22, Grenell publicly confronted Glauk Konjufca, Deputy Chairman of Kurti's Vetëvendosje party, regarding complaints that the Biden administration had put Kosovo at a disadvantage in its negotiations with Serbia. Grenell accused the ruling party of hypocrisy, noting that Vetëvendosje had previously praised Biden's leadership and maintained close

Kurti dismissed these claims, asserting that Kosovo has never enjoyed stronger cooperation with the U.S. “We’re not just talking about diplomatic ties anymore,” he said. “Our partnership extends into security and energy, which has been fortified during my administration.” Kurti pointed to the largest U.S. financial grants Kosovo has ever received as evidence of positive bilateral relations.

ties with the U.S. Democratic Party.

Grenell reiterated his stance in a social media post on February 3, stating that the Kurti gov-

ernment was unreliable during both the Trump and Biden administrations. He highlighted that U.S. companies had avoided investing in Kosovo, unlike their expansion in neighboring countries.

Kurti dismissed these claims, asserting that Kosovo has never enjoyed stronger cooperation with the U.S. “We’re not just talking about diplomatic ties anymore,” he said. “Our partnership extends into security and energy, which has been fortified during my administration.” Kurti pointed to the largest U.S. financial grants Kosovo has ever received as evidence of positive bilateral relations.

Despite these reassurances, the criticisms from Grenell have become a key talking point just days before the elections, with opposition figures seizing on the issue to question Kurti's leadership on the international stage.

Polish premier says forced surrender of Ukraine would be surrender of ‘entire Western community’

Poland's Prime Minister Donald Tusk has called on Western countries to back Ukraine, regardless of a change in US policy

Polish Prime Minister Donald Tusk urged Western nations to maintain support for Ukraine, despite signals that U.S. policy under President Donald Trump may shift away from Kyiv.

“The forced surrender of Ukraine would mean the surrender of the entire Western community. With all the consequences of this. And let no one pretend they don’t see it,” Tusk wrote on X, formerly Twitter.

This followed US President Donald Trump’s claim that Ukrainian president, Volodymyr Zelensky, was a “dictator,”

adding to indications the US will tilt heavily towards Russia in negotiations with Putin over Ukraine.

A few hours earlier, the US president commented on the situation in Ukraine on the Truth Social portal: “Think about the fact that a moderately successful comedian, Volodymyr Zelensky, persuaded the US to spend \$350 billion to go to a war that could not be won, that never had to start and that he, without the US and ‘TRUMP’, will never be able to resolve,” the politician wrote. Trump also wrote that the US had spent “\$200 billion more than Europe. Why didn’t

Sleepy Joe Biden demand compensation, since this war is much more important for Europe than for us - we are separated by a big, beautiful ocean,” he added. He also accused Zelensky of not holding presidential elections in his country.

Poland – one of Ukraine’s main supporters in its war with Russia and a large backer financially and militarily – said this week it would not send its troops into Ukraine, despite the UK saying it would send British troops, after the Trump administration appeared to pull the plug on US support for Zelensky.

Adresa: Njësia bashkiake nr. 5, Rruga "Abdyl Frasheri", Ndërtesa 8, Tiranë, Shqipëri

Tel: +355 (0) 68 82 01 720

**Email: redaksia.argumentum@gmail.com,
info@argumentum.al**

NUIS/NIPT: L91415033Q

Twiter : [Argumentum_al](#)

Facebook: [argumentum.al](#)

Instagram: [argumentumnews](#)

© Argumentum. All rights reserved